

Az önkéntesség jelentős szerepet töltött és tölt be hazánk biztonságának szavatolásában. Az önkéntesség egyik ilyen megnyilvánulási formája az önkéntes tűzoltó egyesületben való tevékenység. Az önkéntes tűzoltó egyesületek szabályozása több alkalommal változott, s 2103 novemberétől jelentős változás történt e téren. A szabályozás változását követően a tűzoltó egyesületek egy része önálló beavatkozási jogosultsággal rendelkezik meghatározott feltételek megléte esetén. A változásokat követve szükségessé vált a tűzoltó egyesületek szakmai képzésének áttekintése, az új elvárásokhoz való igazítása. Jelen cikk áttekintést ad a tűzoltó egyesületek szabályozásáról, feladatrendszeréről és a képzésükről. Az írás a különböző feladatokat ellátó tűzoltó egyesületek közül a beavatkozó egyesületek számára vázol fel szakmai képzési javaslatot.

Kulcsszavak: katasztrófavédelem, tűzoltóság, önkéntesség, szakmai képzés, mentés

Bevezetés

Az adott közösségért, az adott ország társadalmának védelme érdekében végzett tevékenység nem lehet csak állami feladat. Szükség van önkéntes segítőkre, akik a társadalmi szolidaritás jegyében részt vesznek az állam, az adott térség védelméhez szükséges feladatok ellátásában, a biztonság garantálásában. Az egyik ilyen tevékenységi kör a katasztrófák megelőzése, felszámolása és a keletkezett károk helyreállítása. Mindezen tevékenységekbe vagy azok egyes elemeibe a lakosság, illetve annak meghatározott köre bevonható. A katasztrófák elleni védekezés során szükség van speciálisan kiképzett személyekre, csoportokra.

Az egyik ilyen szervezet az a tűzoltó egyesület, melynek tagjai a katasztrófák elhárításában, a tüzek oltásában, a műszaki mentést igénylő események kezelésében vesznek tevékenyen részt. Az önkéntességen alapuló egyesületek egyre nagyobb mértékű bevonása növeli az ország biztonságát. Az önkéntesség kérdésköre nemcsak hazánkban, hanem a földrészünkön is egyre inkább előtérbe kerül. Az Európai Unióban is több olyan jogszabály és kezdeményezés született, mely ezen irányt követi.

Az önkéntesség és a biztonság összekapcsolódása és megvalósulása jelenik meg hazánkban két stratégiai dokumentumban is: a Magyarország Nemzeti Biztonsági Stratégiájáról

szóló 1035/2012. (II. 21.) kormányhatározatban,¹ valamint a Nemzeti Önkéntes Stratégia 2012–2020 elfogadásáról és a végrehajtásához szükséges középtávú feladatokról szóló 1068/2012. (III. 20.) kormányhatározatban.² Mindkét dokumentum meghatározza az önkéntes szervezetek nagyobb arányú bevonását a védekezési feladatokba. Ezekhez a stratégiákhoz kapcsolódóan került módosításra 2013. november 29-én a tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény, létrehozva a *közreműködő és beavatkozó egyesület* fogalmát, meghatározva azok főbb tartalmi kritériumait.

A tűzoltó egyesületek és a képzés szabályozásának rövid története

Az önkéntes tűzoltó egyesületek megalakulásáról és létezéséről hazánkban a *római korból* maradtak fent először írásos emlékeink. Ezek alapján a nagyobb pannóniai településeken létrehozták a tűzoltó egyesületeket. Ezeknek a szervezeteknek a felállításában és tevékenységében elsősorban olyan kézművesek vettek részt, akik valamilyen tűzzel vagy építkezéssel kapcsolatos tevékenységet végeztek. Az egyesületek szervezeti felépítése a katonai (légió) mintát követte. A fennmaradt emlékek szerint a tűzoltási és mentési feladataik körében végezték a tagjaik képzését is, jóllehet ezek minőségét nem lehet a mai kor szemével nézni.

A *középkorban* hazánkban a városokban lehetett tetten érni a szervezett tűzvédelmi feladatokat. Ezek minősége, szervezettsége és a használatos felszerelések színvonala eltérő volt. A diákságot nevezhetjük meg azon szervezett erőként, mely bevethető volt a tűz elleni védekezésben.

Hazánkban *1863-ban*, Sopronban alakult meg az első tűzoltó egyesület. Az 1867-es kiegyezés lehetőséget biztosított az egyesületek számának ugrásszerű növekedéséhez. Az egyesületek elméleti és gyakorlati oktatások keretében képezték tagjaikat. A technika fejlődését követve egyre inkább megjelentek azok a tűzoltáshoz használt gépi eszközök, felszerelések, melyek az általános tűzoltói szakmai ismereteken kívül speciális eszközkezelési és taktikai ismereteket is megköveteltek.

¹ „(...) 34. Természeti és ipari katasztrófák. Az egyes ipari, biológiai, vegyi és különösen nukleáris létesítményekben zajló folyamatok ellenőrizhetetlenné válása tömeges méretekben veszélyeztetheti vagy károsíthatja az emberi egészséget, a környezetet, az élet- és vagyonbiztonságot. További kockázatot jelent a veszélyes áruk közúti, vasúti, vízi, légi és csővezetékes szállítása. (...) c) A balesetek bekövetkezésének valószínűsége csökkenthető az állami szerepvállalás fokozásával, a hatósági engedélyezési és ellenőrzési tevékenység kiterjesztésével és racionalizálásával. Speciális szakismeretük, felkészültségük alapján jelentős szerep hárul az önkéntes és civil szervezetekre is.”

² „III. A NEMZETI ÖNKÉNTES STRATÉGIA ÁLTALÁNOS CÉLJAI

A stratégia célja, hogy a magyar állampolgárok körében felhívja a figyelmet a társadalmi felelősségvállalás és azon belül az önkéntesség európai és magyar jelentőségére, továbbá lehetőségére. Azt a pozitív üzenetet hordozza, hogy az önkéntes tevékenységek végzése az egyén, a csoport és a társadalom szintjén is előnyös minden szereplő számára, így kívánatos lenne az önkéntes tevékenységek számának a növekedése...”

Az időközben kialakított hivatásos tűzoltóságok által alkalmazott egységes szakmai képzési követelmények is megjelentek az önkéntes tűzoltó egyesületek képzési tevékenységében. A képzés színvonala azonban egyesületenként eltérő volt. A tűzrendészet fejlesztéséről szóló 1936. évi X. törvénycikk a tűzoltó kiképzés szabályrendszerének kialakítására a belügyminiszter számára adott felhatalmazást.³

A tűzoltó egyesületek életében további fontos időpont 1945. Az ideiglenes nemzeti kormány 10.280/1945. M. E. sz. rendelete a tűzoltóság és a tűzrendészet újjászervezéséről megszüntette a Magyar Országos Tűzoltó Szövetséget és a törvényhatósági tűzoltó szövetségeket. Ettől az időponttól kezdődően az önkéntes tűzoltó egyesületek jelentőségüket veszítették. Helyüket az *önkéntes tűzoltóságok* vették át. Az ideiglenes kormány rendelete a tűzoltóságok szervezeti és kiképzési szabályozását itt is a belügyminiszter hatáskörébe helyezte. A továbbképzéseket éves időszakokban határozták meg.⁴ Az önkéntes tűzoltóságok képzésének egységes követelményeinek kialakításában a központi irányítás mellett a használt felszerelések egységessé válása is jelentős szerepet töltött be.

A tűzoltóságról és tűzrendészetről szóló 1956. évi 13. törvényerejű rendelet a *községi önkéntes tűzoltóságok* létszámának meghatározását a belügyminiszter hatáskörébe utalta.

A tűz elleni védekezésről és a tűzoltóságról szóló 1973. évi 13. törvényerejű rendelet az *önkéntes tűzoltóságokat* már *egyesületként* határozta meg. A szakmai képzésre vonatkozó követelmények megállapításáért a tűzoltóság központi szerve lett a felelős. A tűzoltó egyesületek szakmai képzését megyei/fővárosi szinten a járási/kerületi tűzoltó parancsnokságok végezték. A képzésre vonatkozó általános elveket a BM TOP határozta meg és adta ki.

1992. április 14-ig a tűz elleni védekezésről és a tűzoltóságról szóló 3/1980. (VIII. 30.) BM rendelet 3. számú melléklete szabályozta a tűzoltó egyesületek tevékenységét. A tűzoltó egyesültek életében az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény hozott alapvető változást. Megalakultak a megyei tűzoltószövetségek, melyek részt vállaltak a képzésekben. 1997-től a tűzoltó egyesületek tagjainak képzését már belügyminiszteri rendelet szabályozta. Ebben a rendeletben az önkéntes tűzoltó egyesület tagjainak képzését a megyei tűzoltóparancsnokságok és Belügyminisztérium Tűzoltóság Országos Parancsnokság Tűzvédelmi Kiképző Intézet (a továbbiakban: Intézet) szervezte. A parancsnoki feladatokat ellátók képzését az Intézet, míg a tűzoltó egyesület többi tagjai számára a szakmai tanfolyamokat a megyei tűzoltóparancsnokságok szervezték.

A felnőtt és szakképzési jogszabályok változását követve adták ki 2002-ben a 32/2002. (XII. 12.) BM rendeletet, mely újraszabályozta az önkéntes tűzoltó egyesületek tagjaival szembeni szakmai képzési követelményeket, s módosította a képzési kereteket.

³ „10. § (1) A tűzrendészet körében eljáró hatóságok hatáskörét, a tűzoltó szervezetet, a szervek feladatkörét, a tűzoltói képesítés kellékeit, a tűzoltó kiképzés és szolgálat szabályait, a tűzrendészeti felügyelőknek, valamint a tűzoltói szervezet tagjainak felügyeleti és fegyelmi szabályait és általában a tűzrendészetnek ebben a törvényben nem szabályozott részleteit a belügyminiszter az érdekelt miniszterekkel egyetértően rendeletben állapítja meg.”

⁴ 374.385/1951. V/4. B. M. (BK. 25) szám. A községi tűzoltók 1951/52. évi továbbképzése.

A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 1996. augusztus 1-től adta és adja jelenleg is a tűzoltó egyesületek szervezeti keretét és szakmai tevékenységük fő szabályait. 2008 és 2011 között az önkéntes tűzoltó egyesületekről szóló 2008. évi XXXIII. törvény párhuzamosan foglalkozott az egyesületekkel.

2013. november 29-től a tűzoltó egyesületek tevékenységi köre módosult. Az egyesületek a tevékenységi körüknek megfelelően közreműködő vagy beavatkozó egyesületeknek minősülnek. A tevékenységi körök elkülönülése szerinti szakbeosztások más és más képzettséget, szakmai ismereteket igényelnek az egyesületektől és tagjaiktól szaktevékenységük során.

Az önkéntes tűzoltó egyesületek jelenlegi képzési rendszere

Az önkéntes tűzoltó egyesületek (a továbbiakban: tűzoltó egyesület) ma a katasztrófavédelmi rendszer szerves részét képezik. A rendszer elemeként a feladathoz kapcsolódóan meghatározott szakmai ismeretek elsajátítása és kompetenciák megszerzése szükséges akár az önálló beavatkozás, akár a többi, a védekezésben részt vevő szervezetekkel való együttműködés során. A tűzoltó egyesületek szaktevékenységet végző tagjai számára olyan képzést kell szervezni, mely biztosítja számukra a szakmai kompetenciák megszerzését. Más a követelmény egy olyan személlyel szemben, aki esetlegesen csak kiegészítő feladatokat lát el – irányítás mellett – egy kárfelszámolásban, mint egy olyan személlyel szemben, aki hivatásszerűen végzi a felszámolási tevékenységet. Ezért szükséges egységesen meghatározni minden, a tűzoltásban, műszaki mentésekben részt vevő személy számára a szakmai követelményeket.

A tűzoltó egyesület szaktevékenységet végző tagjaival szemben támasztott követelményeket és a végzettségeket belügyminiszteri rendelet határozza meg.⁵ Ez alapján a tűzoltó egyesületeken belül tűzvédelemmel kapcsolatos szakfeladatot kizárólag a jogszabályokban meghatározott feltételekkel és szakmai kompetenciákkal rendelkező tag láthat el. Ez az előírás vonatkozik mind a tevékenységet irányító, mind a végrehajtásban részt vevő tagokra.

A katasztrófavédelemre, a szakképzésre és felnőttképzésre vonatkozó jogszabályi változások következtében 2012 januárját követően a szakmai képzési rendszer is módosult. A megváltozott szakmai feltételek és követelmények a korábbi *szakképzés* helyett a tűzoltó egyesületek szaktevékenységet végző tagjai számára új előírásokat határoznak meg.

A BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság (a továbbiakban: BM OKF) belső

⁵ A hivatásos katasztrófavédelmi szerveknél, a tűzoltóságoknál, valamint az ez irányú szakágazatban foglalkoztatottak szakmai képzési követelményeiről és szakmai képzéseiről szóló 10/2008. (X. 30.) ÖM rendelet a cikk megírásának időpontjában átdolgozás alatt áll.

szabályzatában a 33/2012. sz. BM OKF főigazgatói intézkedéssel kiadott Kiképzési szabályzat írja elő a tűzvédelmi szakterület belső képzési rendszerének normáit. A tűzoltó egyesületek és ezen belül a beavatkozó tűzoltó egyesületek számára a 2/2014. (I. 17.) BM OKF utasítás szabályozza a tevékenység részleteit, ebben határozták meg a képzettségi feltételeket.

A szaktevékenységet irányítók részére a korábbi szakképzési követelmények helyett *belső tanfolyami képzés* adja meg a feladat ellátáshoz szükséges szakmai végzettséget. A számos módosulás mellett nem változtak meg azonban a tűzoltó egyesületek megkülönböztető jelzéssel ellátott járművei vezetőivel szembeni általános és szakmai követelmények, továbbá nem módosultak a különböző technikai eszközök, gépek, berendezések kezelésének előírásai.

Az önkéntes tűzoltóságok, a létesítményi tűzoltóságok, valamint a tűzoltó egyesületek tűzoltási és műszaki mentési feladatokat ellátó tagjainak képesítési követelményeit jelenleg jogszabály határozza meg. A parancsnoki és a további szaktevékenységet végzők számára eltérő, a munkafadataikhoz igazodó képzési formák kerültek meghatározásra.

A beavatkozó önkéntes tűzoltó egyesületekre vonatkozó főbb előírások

A hatályos tűzvédelmi törvény alapján a tűzoltó egyesület a tűz megelőzési, tűzoltási és műszaki mentési tevékenységben vehet részt, illetve abban közreműködhet. A tűzoltó egyesületek 2013. november 29-től kétfajta státusszal rendelkeznek. A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 4. §-a két egyesületi típust határoz meg:

- „v) *közreműködő önkéntes tűzoltó egyesület*: a vállalt tevékenységi területen tűzoltási, műszaki mentési feladatokban közreműködő egyesület;
- w) *beavatkozó önkéntes tűzoltó egyesület*: a vállalt tevékenységi területen a hivatásos katasztrófavédelmi szervvel kötött megállapodás alapján tűzoltási, műszaki mentési feladatokat végző egyesület.”

Ezek szerint tehát a tűzoltó egyesületek a *tűzoltási, műszaki feladatok ellátásában* a hivatásos tűzoltóságokkal a BM OKF főigazgatói utasításban meghatározott tartalmú megállapodás megléte esetén vehetnek részt, így a beavatkozó önkéntes tűzoltó egyesület (a továbbiakban: beavatkozó egyesület) a vállalt tevékenységi területen önállóan végez tűzoltási, műszaki mentési feladatokat. A feladat ellátásának alapja a hivatásos katasztrófavédelmi szerv központi vezetője által jóváhagyott és a hivatásos katasztrófavédelmi területi szerv vezetőjével megkötött *megállapodás*. A beavatkozó egyesület a megállapodásban rögzített módon végzi az önállóan ellátandó szaktevékenységet. Ez esetben a szaktevékenységet ellátó tagoknak a katasztrófák elleni védekezésért felelős miniszter által elő-

írt szakmai képesítéssel kell rendelkezniük. A *beavatkozó* egyesületek szaktevékenységet végző tagjaival szemben az önálló beavatkozás megléte magasabb szintű szakmai képzési követelményt támaszt, mint a *közreműködő* önkéntes tűzoltó egyesület (a továbbiakban: *közreműködő egyesület*) tagjaival szemben. Ennek ellenére a tűzoltó eszközök kezelésében, használatában azonos követelményeket kell támasztani.

Önálló beavatkozást az egyesület azon tagja végezhet, aki *legalább alapfokú tűzoltó tanfolyami végzettséggel* rendelkezik, és részt vett a *rendszerbeállító vagy minősítő gyakorlaton*. A szaktevékenységet *irányító* tag számára magasabb szintű képzési követelményt ír elő a jogszabály.

A beavatkozó egyesület számára kötelező a *rendszeres továbbképzések* megtartása és a különböző *gyakorlatokon* való részvétel, számukra a képzési rendszer szerves részét képezi a *mentorrendszer* és a *rendszerbe állító és minősítő gyakorlatok* követelménye.

A képzésre vonatkozó javaslatok

A *beavatkozó* tűzoltó egyesületek önállóan látnak el szaktevékenységet, és meghatározott időtartamban látnak el készenléti szolgálatot. Így a *beavatkozó* egyesületi tevékenység már összemérhető az *önkormányzati tűzoltóságok* tevékenységével. Ezt figyelembe véve a *beavatkozó* szaktevékenységet végző egyesületi tagokkal szemben ugyanolyan követelmények jelennek meg, mint az *önkormányzati tűzoltóság* tagjaival szemben.

Az *önkormányzati tűzoltók* esetében is beszélhetünk alkalomszerűen (*önkéntes*) és folyamatosan (*főfoglalkozású*) igénybe vehető állományról.

A *beavatkozó* egyesület szaktevékenységet végző tagjai számára előírandó szakmai követelmények megállapításánál célszerű figyelembe venni többek között a terület jellemzőit, a tűzoltó egyesület rendelkezésre álló eszközeit, felszereléseit, nem utolsósorban pedig a szaktevékenységet végzők létszámát (minimálisan 1 + 4 fő).

A *beavatkozó egyesület szaktevékenységének irányítása* a beavatkozás vezetésének, a készenlét ellátásának, a szolgálat szervezésének és az egyéb szükséges szakmai ismereteknek a meglétét követeli meg. Ezért az ilyen feladatot ellátó személy számára egy „*önkéntes és létesítményi tűzoltóparancsnoki tanfolyam*” elvégzése minimális követelmény.

A *beavatkozás irányítását* végző egyesületi tag számára *elégésnek* tűnik egy *raj* szintű irányítási feladatok ellátására képesítő képzés megléte. Ez a képzési forma a belső tanfolyami képzés és az „*önkormányzati és létesítményi tűzoltó szerparancsnoki tanfolyam*” elnevezést viseli. Ez a tanfolyam az egy raj irányításához szükséges elméleti és gyakorlati ismereteket tartalmazza. A beavatkozást végzők számára a rendszeres készenlétet figyelembe véve első lépésként a „*tűzoltó alaptanfolyam*” megléte, majd „*ráépülésként*” – gyakorlati időt beépítve – az „*önkormányzati és létesítményi tűzoltó tanfolyam*” elvégzése jelentheti a szükséges képzettség meglétét.

Természetesen ezen képzettségek megszerzése megköveteli a tervszerű képzéseket, a továbbképzéseket, a gyakorlatokat és nem utolsósorban a beavatkozó egyesület szaktevékenységét ellátó tagjainak szisztematikus kiválasztását.

A módosulást szabályozó rendszer kialakult, s jelenleg folynak a rendszerbe állító gyakorlatok, a beavatkozó egyesületek rendszerbe állítása. A beavatkozó egyesületek tagjainak szakmai képzettségére vonatkozó előírásokat *jogszabályban kell megállapítani*. A szakmai képzésekre egységes, központi módon meghatározott és rendszeresen felülvizsgált képzési programokat célszerű elkészíteni.

Az oktatások végrehajtását területi/kirendeltségi/régiós szinten célszerű megtartani. A vizsgáztatásokat központi módon a Katasztrófavédelmi Oktatási Központ egységes számonkérési rendszerének keretén belül javasolt végrehajtani. Ezzel biztosítható az egységes képzettség megléte. Természetesen ez nem helyettesíti a minősítő, ellenőrző gyakorlatokat.

Összefoglalás

Az önkéntes tűzoltó egyesületek feladatrendszerének megváltozása magával hozta és hozza a korábban kialakított oktatási, szervezési és egyéb képzési feladatok változását. A központi követelmények biztosítják az önkéntes tűzoltó egyesületek szakszerű, hatékony alkalmazhatóságát úgy a közreműködők, mint a beavatkozó egyesületi kategóriákban, ezért minden területi és helyi katasztrófavédelmi szerv, a Katasztrófavédelmi Oktatási Központ, valamint összességében az egységes magyar katasztrófavédelem érdeke a jól működő önkéntes tűzoltó egyesületek megléte.

Irodalomjegyzék

- 1) 1936. évi X. törvénycikk a tűzrendészet fejlesztéséről
- 2) 1996. évi XXXI. törvény a tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról
- 3) 2008. évi XXXIII. törvény az önkéntes tűzoltó egyesületekről
- 4) 2011. évi CXXVIII. törvény a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról
- 5) 2011. évi CLXXV. törvény az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról
- 6) 1956. évi 13. törvényerejű rendelet a tűzoltóságról és a tűzrendészetéről
- 7) 1973. évi 13. törvényerejű rendelet a tűz elleni védekezésről és a tűzoltóságról
- 8) 239/2011. (XI. 18.) kormányrendelet az önkormányzati és létesítményi tűzoltóságokra, valamint a hivatásos tűzoltóság, önkormányzati tűzoltóság és önkéntes tűzoltó egyesület fenntartásához való hozzájárulásra vonatkozó szabályokról
- 9) 4/1974. (VIII. 1.) BM rendelet a tűz elleni védekezésről és a tűzoltóságról
- 10) 3/1980. (VIII. 30.) BM rendelet a tűz elleni védekezésről és a tűzoltóságról
- 11) 57/1997. (X. 21.) BM rendelet a tűzoltók és a tűzvédelmi szervezetek tagjainak képesítési követelményeiről, képzési rendszeréről
- 12) 32/2002. (XII. 12.) BM rendelet a hivatásos katasztrófavédelmi szerveknél, a tűzoltóságoknál, valamint az ez irányú szakágazatban foglalkoztatottak képesítési követelményeiről és képzési rendszeréről

- 13) 10/2008. (X. 30.) ÖM rendelet a hivatásos katasztrófavédelmi szerveknél, a tűzoltóságoknál, valamint az ez irányú szakágazatban foglalkoztatottak szakmai képzési követelményeiről és szakmai képzéseiről
- 14) 39/2011. (XI. 15.) BM rendelet a tűzoltóság tűzoltási és műszaki mentési tevékenységének általános szabályairól
- 15) 1035/2012. (II. 21.) kormányhatározat Magyarország Nemzeti Biztonsági Stratégiájáról
- 16) 1068/2012. (III. 20.) kormányhatározat a Nemzeti Önkéntes Stratégia 2012–2020 elfogadásáról és a végrehajtásához szükséges középtávú feladatokról
- 17) 13/2013. BM OKF Főigazgatói utasítás a Nemzeti Minősítési Rendszer alapkövetelményeiről
- 18) 2/2014. (I. 17.) BM OKF utasítás az önkéntes tűzoltó egyesület önálló beavatkozásának feltételeiről és a beavatkozó önkéntes tűzoltó egyesület (önkéntes tűzoltóság) tevékenységéről
- 19) 33/2012. BM OKF Főigazgatói Intézkedés a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság Kiképzési Szabályzatának kiadásáról
- 20) 3/2013. számú BM OKF Főigazgatói Intézkedés az önkéntes tűzoltó egyesületek támogatásának, tűzoltó szakmai irányításának és felügyeletének katasztrófavédelmi feladatairól
- 21) Magyar Közigazgatás, 28. szám, 1893. július 9.
- 22) Dr. Schweickhardt Gotthilf: Katasztrófavédelmi igazgatás. Nemzeti Közszolgálati és Tankönyvkiadó Zrt., 2013.
- 23) Dr. Hadnagy Imre József: 140 éve alakult meg a Magyar Országos Tűzoltó Szövetség, <http://www.vedelem.hu/letoltes/historia/hist48.pdf> (letöltés ideje: 2014. 06. 10.)
- 24) Dr. Hadnagy Imre: A tűzmelegelőzés fejlődése, <http://www.vedelem.hu/letoltes/historia/hist26.pdf> (letöltés ideje: 2014. 06. 10.)
- 25) Prof. Dr. Bleszity János: A magyar tűzoltóképzés vázlatos története, <http://www.vedelem.hu/letoltes/tanulmany/tan343.pdf> (letöltés ideje: 2014. 06. 10.)

Review of the professional training in volunteer fire fighting organisations

MUHORAY ÁRPÁD – SCHWEICKHARDT GOTTHILF

Volunteering has always played a significant role in guaranteeing the safety of Hungary. One example of volunteering is becoming involved in the activities of volunteer fire fighting organisations. There have been several changes in the regulations of volunteer fire fighting organisations; a significant one has been taking place since November 2013. Volunteer firefighting organisations have the authority to intervene under certain conditions. Therefore, it has become necessary to review the professional training of firefighting organisations and to adapt it to meet the new requirements. This paper gives an overview of the regulations, the task management and training of firefighting organisations. It outlines recommendations for the professional training of organisations performing various tasks, especially intervention.

Keywords: disaster management, fire service, volunteering, professional training, rescue